

2. Gustul vieții spirituale

În istoria mea personală au fost câteva evenimente importante care au marcat intrarea și progresul în viața spirituală.

Chiar și un copil, bine pregătit, poate trăi cu multă intensitate întâlnirea cu Isus la spovadă și la împărtășanie. Pentru adulți, ca și pentru copii de altfel, este importantă crearea condițiilor ideale. Este necesară o climă de reculegere. Și e important să conștientizăm cât facem. A ne pune în mod conștient în fața Celui ce s-a dăruit pentru noi.

Rolul părinților și al formatorilor este determinant pentru copii. Mai târziu totul depinde de noi, de capacitatea noastră de interiorizare.

Îmi amintesc cum mama m-a pregătit **pentru prima sfântă împărtășanie**. M-a învățat să trec de la sensul de vină (un fapt psihologic) la sensul de păcat (privește credința și concepția creștină despre viață). M-a însoțit în Biserică. S-a spovedit și ea și m-a prezentat preotului confesor. M-a ajutat să fac și rugăciunea de mulțumire. A continuat în acest fel până în momentul în care a crezut oportun că mă descurc și singur.

Nu voi uita niciodată cât de atentă a fost ea cu mine pentru a crea clima potrivită pentru **prima mea împărtășanie**. Aveam unsprezece ani. Chiar și atunci prima împărtășanie era un eveniment deosebit: în mijlocul acelei mulțimi de oameni era ușor să te distrezi de la lucrul cel mai important. Mama a avut grijă de toate.

În postul mare, m-a condus de trei ori la spovadă. De multe ori mi s-a adresat cu cuvinte care au semnat pentru totdeauna în mod pozitiv raportul meu cu Dumnezeu: „Ioan, Dumnezeu îți pregătește un mare dar. Străduiește-te să te pregătești bine, să te spovedești: să-ți pară rău de tot rău făcut, nu-i ascunde nimic preotului la spovadă, și promite-i lui Dumnezeu că vei fi mai bun în viitor”. Asistența ei m-a ajutat într-adevăr. Acasă mă punea să mă rog, să citesc cărți bune, îmi dădea sfaturi utile.

În dimineața primei sfinte împărtășanii nu m-a lăsat să vorbesc cu nimeni. M-a însoțit până la altar. Împreună ne-am pregătit și am mulțumit. În acea zi crease acasă o climă specială, cu momente de reculegere, de lectură, de rugăciune. La sfârșit mi-a spus niște cuvinte care mi-au rămas întipărite pentru totdeauna în inimă: „Dragul meu, aceasta a fost pentru tine o zi mare. Sunt încrezătoare că Dumnezeu a luat într-adevăr în stăpânire inima ta. Acum promite-mi că vei face tot posibilul de a te păstra bun pentru toată viața...”.

Acea experiență spirituală intensă, pentru mine care eram un copil, a avut un efect pozitiv și m-a ajutat să mă maturizez mai bine. Mi-am dat seama de multe lucruri. Am crescut învățând să apreciez valorile. A fost o îmbunătățire vizibilă a comportamentului meu și a relațiilor.

Însă evenimentul cel mai determinant din istoria mea interioară s-a petrecut pe la cincisprezece ani. Fu atunci când am avut norocul de a **întâlni un maestru de viață**, care mi-a deschis ochii spiritului: **părintele Giovanni Calosso**.

2. Gustul vieții spirituale

Lui îi datorez trecerea de la o credință generică, superficială, la viața spirituală. Acel preot bun a fost foarte generos cu mine, m-a ajutat să-mi rezolv problemele cu școala. Am simțit că ținea foarte mult la mine și că pot avea încredere în el.

A fost o aventură intensă, nouă: am înțeles ce înseamnă să ai un prieten mare, un tată de o iubire puternică și spirituală. **Astfel m-am încredințat în mâinile lui.** Am făcut în așa fel încât să știe totul despre mine: fiecare cuvânt, fiecare gând, fiecare faptă. Aceasta i-a permis să-mi conducă pașii.

Mi-a prezentat mai întâi o dimensiune nouă, neașteptată. M-a ajutat să-l întâlnesc pe Domnul în interiorul meu, în sufletul meu. În acei ani am început *să gust din viața spirituală*, căci înainte acționam precum o mașină care face un lucru fără să știe de ce.

Am experimentat ce înseamnă să ai un ghid stabil, un prieten fidel al sufletului, căci înainte eram lipsit. Părintele Calosso, nu doar mi-a corectat anumite moduri eronate de a privi lucrurile, dar m-a încurajat să fac bine și cu regularitate spovada, m-a învățat cât privește felul de a primi cu bucurie și în mod rodnic de Sfânta Euharistie.

M-a învățat să dedic în fiecare zi *puțin timp pentru meditație*, ajutându-mă de o lectură spirituală. Mergeam des ca să-l întâlnesc și stăteam multe ore cu el. Meditația, lectura Cuvântului lui Dumnezeu și a maștrilor spirituali, conversațiile cu părintele Calosso, mi-au deschis ochii, m-au făcut conștient de toate acestea. M-au ajutat să înțeleg în profunzime aceste lucruri, m-au învățat să privesc în înălțime, să individualizez rădăcinile răului din sufletul meu pentru a le înlătura și pentru a experimenta o libertate interioară splendidă. A fost o experiență exultantă și decisivă.

Reflectați și confrunțați-vă

Ioan Bosco copil, a trecut de la o credință superficială la viața spirituală datorită părintelui Calosso, ghidul său.

- *În viața ta au fost experiențe spirituale „puternice”?*
- *Cine a influențat sau influențează maturizarea ta interioară?*
- *Ce poate să însemne expresia „a gusta din viața spirituală”?*

Don Aldo Giraud, sdb